

Uzaqdakı yaxınlarımız

“Yeni Azərbaycan” qəzeti xaricdə yaşayan soydaşlarımızla silsilə müsahibələr təqdim edəcək. İlk qonağımız çoxunuza tanışdır.

Onu dövlət televiziyasının efirindən tanıdıq, sevdik. Yüksək efir mədəniyyəti, intellekti, səmimiyyəti ilə rəğbətimizi qazandı Esmira Çerkəzqızı. Özünə könuüllərdə elə yer etdi ki, artıq 14 ildir ekranlardan, göz önündən uzaqda qalsa da, unudulmadı. Həm tamaşaçıları, həm də həmkarları onun haqqında hörmətlə danışır, xəbər tutmaq istəyirlər. Esmira Çerkəzqızı 9 ildir İstanbulda yaşayır.

- Esmira xanım, tamaşaçılarıniz sizi unutmadı, yəqin elə siz də onların diqqəti üçün darıxmısınız?

- Tamaşaçılarıma sevgim, minnətdarlığım həddən artıq çoxdur. Var olsunlar. Bunu hiss etmək mənə hər zaman güc verir. 2007-ci ildə mən televiziyanı ayrılıb FHN-də hüquq sahəsi üzrə çalışmağa başlayanda hiss etdim

uşaqlarıma Şahzadə Səlimin şahzadələrinə layiq bir diqqət göstərildi. Uşaqlar indi də bu serialı ərşəyə gətirən şirkətdə qeydiyyatdadırlar, müqavilə bağlamışdıq. Reklam filmləri və ya film təklifləri olduqca çəkiləcəklər. Mən uşaqların bu sahəyə maraq göstərmələrinə qarşı deyiləm. Türkiyədə bu sahəyə xüsusi diqqət var. Böyüdükdən sonra isə qərar onların istəklərinə, istedadlarının olub-olmamasına bağlı olacaq.

Uzun illər 3 uşaqla eyni anda məşğul olmaq, əlbəttə gözəl olsa da, asan deyildi. İndi bir qədər böyüyüblər, yəqin ki, artıq mən də öz işimə, sənətimə zaman ayıra biləcəyəm. Azərbaycanla əlaqələrim kəsilmədi. Türkiyədə yaşayan jurnalistlərlə vaxt tapdıqca əlaqə saxlayırıq.

- Esmira xanım, Türkiyədən baxanda Azərbaycan me-

Esmira Çerkəzqızı:

Bütün intriqalara baxmayaraq, mən televiziyanı sevmişəm

ki, özüm könuüllə gəlsəm də, bura mənlik deyil. Televiziya, yazmaq, yaratmaq eşqi bir başqadır. Heç kimə göstərməsəm də, işdə boş olanda kompüter qarşısında oturub düşüncələrimi yazırdım. Televiziyada çalışanların öz aralarında işlətdikləri belə bir fikir var: televiziya bir gələcək sevinər, bir də gədən. 1992-ci ildən 2007-ci ilə qədər AzTV-də çalışdım. Bu, mənim üçün çox gözəl bir təcrübə oldu. Ən əsası da insanların sevgisini verdi.

- Televiziyağa gəlişinizi, ümumiyyətlə, o günləri necə xatırlayırsınız?

- AzTV-də kifayət qədər maraqlı işim vardı. Bu sferada olan insan götür-qoy edir, düşünür. AzTV-də 4 sədr dəyişmişəm. Məmməd İsmayıl, Babək Hüseynoğlu, Nizami Xudiyev və Arif Alışanov. Alışanovun zamanında televiziya əməlli-başlı bazara çevrilmişdi. Mən düşünürəm ki, zamanında getdim. Hətta rəfiqələrim deyirdilər ki, Esmira, sən aşqarası kimi getdin efirdən, hörmətinlə, izzətinlə. Amma yaşadığım heç nə üçün peşman deyiləm. Televiziya mənə peşəkərlığı öyrətdi, mən acgözcəsinə böyüklərdən öyrənirdim, necə deyirlər, qapıdan qovsalar da pəncərədən girirdim ki, nəse öyrənim, bilim. İndi 2 gün efirə çıxan cavana nəse deyirsən, ağzını büzür ki, “məne ağıl öyrətməsinlər”. Televiziyaya gələndə 20 yaşım yox idi. AzTV-yə gəlib xəbərlər redaksiyasına qəbul edildim. Təsəvvür edin: ölkənin yeganə xəbər kanalına gəlişən və məsuliyyətli bir sahədə çalışmağa başlayırsan. Mən televiziyanın sütunları sayılan dəyərli insanların yanında çalışmışam və bu özü bir məktəb idi. Televiziyadakı, intriqalara, çirkablara, çətinliklərə baxmayaraq, mən o işi sevmişəm. Bu sənətə sevgim o qədər böyük oldu ki, mən, hətta ailə həyatı qurmağa da gecikdim, bütün fikrim, xəyalım işimlə bağlı idi.

- Türkiyəyə köçəndən sonra Azərbaycan mediası ilə əlaqələriniz tamamilə kəsildi?

- 2012-ci ilin fevral ayında Türkiyə vətəndaşı Tayyar Sayqılı ilə ailə həyatı qurdum. Taleyimi Türkiyə ilə bağladım. Bura mənim övladlarımla vətəni, mənim ikinci vətənimdir. Üçəmlərim Taylan, Kaan və Eylülün təlim-tərbiyəsinə başım elə qarışdı ki, iş barədə düşünməyə zaman tapmırdım. Yeri gəlmişkən, uşaqlarım 5 aylıq olanda “Möhətəşəm yüzyl” adlı məşhur serialda Şahzadə Səlimin üçəmləri rolunda çəkiliblər. Rejissor film üçün üçəm uşaqlar axtarırmış. Serialı çəkən şirkət müxtəlif doğum evlərinə sorğu göndərmiş, o cümlədən mənim üçəmlərimin doğulduğu “Acıbadem” klinikasında. Həkimimiz zəng edib, bizim uşaqların da şəklini göndərmək üçün icazə istədi, biz də razılaşırdıq. Seçimlərdə bizim uşaqları bəyəndilər. Çox peşəkər bir komandanın əhatəsində maraqlı bir gün keçirdik. Epizodik obraz idi, bir gün çəkilişlərdə olduq. Həmin gün

diasını necə görürsünüz? Heç müqayisə etdinizmi?

- Bizim jurnalistlərin peşəkərlığına söz ola bilməz. Onlara Türkiyədəki qədər şərait yaradılarsa, çox gözəl layihələrə imza atarlar. Ən çətin tapşırıqların öhdəsindən böyük məharətlə gələrlər. Bizdə maddi-texniki baza yaradılmadan jurnalistlərdən Avropa standartları tələb olunur və çox zaman suyunu çıxarıb bunu onlardan ala bilirlər. Çünki o potensial, o bilik, o bacarıq bizimkilərdə var.

- Bəs doğma AzTV-ni izləyirsiniz? Yeniliklərdən xəbərdarsınız?

- Düzünü desəm, yerli kanallarımızı çox izləmək imkanım olmur. AzTV-də qrafika, dizayn dəyişib. Efirlərə ancaq gənc və gözə xoş görünən yaraşlıq aparıcıları çıxarmaq ənənəsi var. Həlbuki, bütün dünyada artıq daha təcrübəli, daha bilikli və daha maraqlı informasiya verə biləcək yaşlı nəslə də yer ayrılır. Məsələn, insan psixologiyası barədə 20 yaşlı gəncə 60 yaşlı yetişkin birinin danışacağı məqamlar axı çox fərqlidir. Bəzi şeylər var ki, onun üçün mütəqə yaş və təcrübə tələb olunur. Digər kanallarımıza baxanda hiss edirsən ki, sponsorların gücünə işləyirlər. Bütün televiziyaçıların bəlli maddi bazası vardır. Daha çox sponsor axtarışındadırlar ki, televiziyanı ayaq üstə saxlaya bilsinlər. Eyni müğənnini, aktyoru eyni vaxtda bir neçə kanalda görünəcəyini gözləyirlər. Verilişlərə eyni adamlar dəvət olunurlar, bu kanaldan çıxıb o biri kanala gedirlər. Aparıcılar qonaqlarla ironiya ilə, əzərlə danışır. Eqlərini ortaya qoyurlar. Səmimi görünməzlər. Azərbaycan ədəbi dilinin normalarına uyğun olmayan ifadələr işlədilir. Telekanallarımızda belə qüsurlar gözə girir.

- Türkiyədə xeyli sayda peşəkər jurnalistlərimiz yaşayır. Bir araya gəlib hansısa media orqanı qurmaq fikriniz və ya Türkiyə telekanallarında çalışmaq arzunuz olubmu?

- Bəli olub. Biz 2 il öncə toplaşmışam

lə təkliflə çıxış etdik. Türkiyədə ermənilərin “Aqos” adlı çoxtirajlı qəzeti nəşr olunur. Həm də onlayn formatı var. Dedik bizim də bir qəzetimiz olsun, Diaspora Komitəsinə bu barədə müraciət etdik. Maliyyə ayrılıbsaydı, biz azərbaycanlı jurnalistlər toplaşmışam yüksək səviyyəli iş ortaya qoya bilərdik. Hamımızın həvəsi də var, vətən sevgisi də. Bunu Azərbaycan naminə etmək istəyirik. Dedilər pandemiya, gözləyin. Belə-belə yubatdılar. Orada-burada bir-iki konfrans keçirmək, ərzaq yardımını etmək diasporla iş görmək deyil, lobbiçilik fəaliyyətinin ilk təsir aləti, təbliğat maşını mediadır. Hələ də gözləyirik, bu şərait yaradılarsa, Türkiyədə yaşayan jurnalistlər Azərbaycan və türk dillərində qəzet çıxarsın, xəbər agentliyi işlədə bilsinlər. O ki qaldı televiziyağa, mən burada Esmira Çerkəzqızı kimi tanınmıram, üzde deyiləm, sadəcə Esmira Sayqılı var. Ailəsinin xanımı, körpələrinin anası olaraq. Türk dilimi inkişaf etdirdim. Burada xarici dil bilgilərinə və təmiz türk dilində danışılmasına çox üstünlük verilir. Mənim rus dilində danışmağım bu mənada faydalıdır. Üstəlik, vətəndaşlığım da var. Türkiyədə vətəndaşlığı olmayan şəxslərin işə qəbulunda müəyyən problemlər yaranır, işə götürənlər o qədər də həvəslə yanaşmırlar. TRT-də diksiya dərsləri aldım. Bundan əlavə, televiziya təcrübəm olsa da, radio təcrübəm yox idi, Kanal 7-də radio təcrübəsi qazandım. Telekanallarda işləmək üçün ola bilsin ki, müraciət edəcəyəm. Yalandan deyə bilmərəm, mənə dəvətlər gəldi, mən getmədim. Xeyr. Uşaqlarımın təlim-tərbiyəsi ilə məşğul idim. Azərbaycana isə iş üçün gəlməyim əlverişli deyil. Eşitdiyimə görə, Acun İlicalı azərbaycanlılarla işləməyə maraq göstərir, fikrim var onun rəhbərlik etdiyi TV8-ə müraciət edim. Hər bir halda, Azərbaycan burada məndən peşəmlə, işimlə bağlı xidmət etməyimi istəsə, canla-başla hazırım.

İlhamə

